

BESİN SESİ

BÜRO EMEKÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

ŞUBAT/2016

VERGİDE SOYGUNA **Savaş, İşsizlik ve Emekçilere Saldırı Bütçesine** hayır!

Gelir İdaresi Başkanlığı'nın websitesinde "Verginin toplumun tüm kesimlerine benimsetilmesi ve vergiyi gönüllü olarak ödeme alışkanlığının artırılması amacıyla her yıl şubat ayının son haftası Vergi Haftası olarak kutlanmaktadır" ibaresi ile vergi haftasının amacı özetlenmekte olup 27. Vergi Haftası 22-28 Şubat 2016 tarihleri arasında yapılacak etkinliklerle kutlanacaktır.

Bu yıl vergi haftası ile 2016 yılı bütçe görüşmelerinin aynı döneme denk gelmesi bütçe gelirleri içerisinde en büyük paya sahip vergi ve bütçenin harcama kalemlerini birlikte değerlendirmemize vesile olacaktır. Vergi adaletsizliğinin en temel sorunlardan birisi olduğu ülkemizde, bir de bütçe kalemlerinin toplum yararına değil de savaşa ve sermayenin taleplerine göre kullanılması, emekçiler açısından ikili bir mağduriyeti de beraberinde getirmektedir.

Gelir durumuna bakmazsınız herkesten eşit oranda alınan dolaylı vergilere dayanan vergi sisteminde, dolaylı vergilerin oranı toplam vergilerin içerisinde %70' kadar çıkmıştır. Kalan %30'luk pay içerisinde ise özellikle emekçilerden alınan gelir vergisinin payı yüksek bir orana sahiptir. Artan oranlı gelir tarifesinde ilk iki dilimin matrahı düşük tutularak düşük gelire sahip emekçiler %15'lik gelir vergisi oranı ile başladıkları yılın ortalama yarısını %20'lik gelir vergisi oranı ile tamamlamaktadır. Üzerinde kıyamet koparılan, açlık sınırı rakamlarının bile altındaki 1300 TL'lik asgari ücret bile 11. aydan itibaren bir üst vergi

diliminden vergilendirilmekte, tabiri caiz ise açlıktan vergi alınmaktadır.

Hani, Vergi Kamu Hizmetlerini Karşılama İçin Alınıyordu?

Bütçe gelirleri içerisinde kamu hizmetlerine ayrılan pay sürekli olarak azalırken, özellikle emekçilerden alınan vergiler sürekli artmaktadır. 13 yıllık AKP iktidarı döneminde yapılan bütçelerin en belirgin özelliği halktan toplanan kamu kaynaklarının giderek artan oranda kamu hizmetleri dışındaki alanlara aktarılmasıdır. Geçtiğimiz yıllar içinde kamu kaynakları, asıl kullanılması gereken alanlara değil, yerli ve yabancı sermayeye, patronlara teşvik amaçlı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu durumun kaçınılmaz bir sonucu olarak kamu hizmetlerine bütçeden ayrılan pay oransal olarak istikrarlı bir şekilde azaltılmıştır. AKP'nin iktidara geldiği kriz dönemi olan 2002'de bütçeden kamu hizmetlerine 42,3 pay ayrılmışken, bu oran 2016 bütçesinde yüzde 25'e kadar düşürülmüştür.

Ödemiş olduğu vergiler karşılığında kamu hizmeti bekleyen emekçiler, eğitim ve sağlıkta katkı payları, vergi yoluyla şişirilen fahiş elektrik, su ve doğal gaz faturaları ile karşı karşıya kalmaktadır. Yaptıkları her kuruş harcamada dolayısı ile ödedikleri vergiler de cabası. Sonuç olarak ülkemizde uygulanan vergi politikaları emekçileri yoksullaştırmanın en etkili aracı haline getirmiştir.

Büro Emekçileri Göstermelik Vergi Haftası

Emekçilereden Toplanan Vergiler Nereye Harcanıyor?

2016 Merkezi Yönetim Bütçesi 570 milyar 876 milyon TL olarak belirlenirken, Orta Vadeli Mali Planda milli gelirin 2 trilyon 207 milyar TL (736 milyar dolar) olacağı açıklanmıştır. 2016 bütçe tasarısında yer alan bütçe ödenekleri içinde en fazla pay 153 milyar 347 milyon TL ile Maliye Bakanlığı'na ayrılırken, 1 milyonun üzerinde eğitim emekçisi ve 17 milyondan fazla öğrenciyeye hizmet veren Milli Eğitim Bakanlığı'na 76 milyar 354 milyon TL bütçe ayrılmıştır. Hazine Müsteşarlığı bütçesi 56 milyar TL'si faiz ödemeleri olmak üzere 73 milyar 223 milyon TL'dir. Sağlık bütçesinin (Sağlık Bakanlığı + Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu + Türkiye Halk Sağlığı Kurumu) toplamı 25 milyar TL olarak belirlenmiştir.

2016 bütçe ödenekleri içinde en büyük payı sırasıyla cari transferler, personel giderleri ve faiz giderleri alırken, söz konusu giderlerin 2016 bütçesine oranı cari transferlerde yüzde 40, personel harcamalarına (personel giderleri + sosyal güvenlik devlet primi giderleri) yüzde 30, faiz giderlerinde ise yüzde 10'dur. 2016 bütçesinin toplamda yüzde 82'sini bu üç kalem oluşturmaktadır.

Eğitim bütçesi yıllar içinde rakamsal olarak artıyor gibi görünmesine karşın, eğitim yatırımlarına ayrılan payın azalıyor olması dikkat çekicidir. AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılında MEB bütçesinden eğitim yatırımlarına ayrılan pay yüzde 17 iken, 2016 yılı itibarıyla bu oranın yüzde 8,23'e geriletilmesi öngörülmektedir.

Sağlık bütçesinin önemli bir bölümü sağlıkta dönüşüm uygulamalarına ayrılmaktadır. Herkese eşit, ulaşılabilir ve ücretsiz sağlık hakkı yıllar içinde adım adım tasfiye edilmiştir. Özel sektörden mal ve hizmet alımlarının bu yılki sağlık bütçesi içinde belirgin bir şekilde artmış olması, halkın vergilerinin bir kez daha ilaç tekellerine ve özel sağlık kuruluşlarına aktarılacağına kanıttır. Sağlık Bakanlığı verilerine göre 2002-2014 yılları arasında sadece özel hastanelerin sayısı 271'den 550'ye çıkarak, oransal olarak yüzde 102 artış göstermiştir. Sadece bu rakam bile sağlık alanında yaşanan özelleştirmeyi anlamak açısından önemlidir.

Çalışma yaşamının sorunları ve iş cinayetleri ile uzun süredir gündemde olan Çalışma Bakanlığı bütçesinin 2011'de 35 milyar TL olan bütçesi, yıllar içinde artan işçi sayısına rağmen 2016'da 38 milyar TL olarak öngörülmüştür. ÇSGB bütçesinin yeterince arttırılmaması, 2016 yılında daha fazla iş cinayeti, daha fazla taşeron istihdamı ve sendikal hak ihlali yaşanmasına resmen davetiye çıkarmaktadır.

Türkiye'de dini devlet tekeline alan ve ilk kurulduğu yıllardan itibaren Sünni-Hanefi mezhebinin resmi temsilcisi gibi hareket eden Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2015'te 5 milyar 743 milyon TL olan bütçe payı, 2016 yılı için 6 milyar 483 milyon TL'ye çıkarılarak, her yıl olduğu gibi bu yıl da çok sayıda bakanlığı geride bırakmıştır.

2016 Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı, aynı zamanda, tam anlamıyla bir güvenlik ve savaş bütçesi olarak hazırlanmıştır. Türkiye'nin içeride ve dışarıda savaş ve şiddet politikalarında ısrarcı olduğu, 7 Haziran seçimleri sonrasında

2016 Bütçesi Kutlamalarının Figüranı Olmayacak!

başlayan çatışmalı sürecin, 1 Kasım ile birlikte topyekun bir savaş stratejisine dönüştürülerek derinleştirildiği bir dönemde hazırlanan 2016 bütçesi, bir taraftan işçi ve emekçileri ağır vergi yükü altında ezmeyi hedeflerken, diğer taraftan savunma ve güvenlik harcamalarındaki belirgin artış üzerinden başta bölge illeri olmak üzere, tüm ülkede baskıcı, otoriter bir yönetim anlayışını yerleştirmeyi hedeflemektedir.

2015'te savunma ve güvenlik bütçesi toplamda 51 milyar 883 milyon TL ile 2014'e göre 2 milyar TL'nin biraz üzerinde artarken, hükümetin 2016 yılında savaş politikalarında ısrarcı olacağını gösterircesine savunma ve güvenlik harcamalarını geçen yıla göre yüzde 20 gibi yüksek bir oranda arttırması dikkat çekicidir. Üstelik bu rakamlara Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa bağlı başta örtülü ödenek olmak üzere, iç ve dış güvenliğe ilişkin bazı kalemler ve kayıtlara geçmeyen kimi harcamalar belirtilen rakamlara dahil edilmemiştir. Savunma ve güvenlik harcamalarının 2016 merkezi bütçesinin yüzde 11'ini oluşturmasının temel nedeni, AKP'nin içeride ve dışarıda izlediği güvenlik ve savaş politikalarından bağımsız ele alınamaz.

Maliye Bakanlığı'nda Yeniden Yapılan(ama)ma

Vergi politikaları ve bütçe süreçleri maliye emekçilerinden bağımsız değerlendirilemez. Maliye bakanlığında Gelir İdaresi Başkanlığının kuruluşu ile başlayan yeniden yapılanma süreci, ne adil bir vergi sisteminin oluşumuna hizmet etmiş ne de maliye emekçilerinin beklentilerine cevap verebilmiş değildir. Gelinen süreç maliye emekçilerinin tasfiyesine yönelmiştir. Son günlerde İstanbul'da maliye birimlerinden emniyet birimlerine geçici görevlendirmeler bu mantığın ürünüdür.

Maliye Bakanlığı bir yanı sıra ısrar etmektedir. Son dönemde Eskişehir'de uygulamaya konulan Tek Vergi Dairesi Sistemi çıkmaz bir sokaktır. Maliye emekçilerini mükellef, muhasebeci ve mali müşavirleri hem kuruma hem de birbirlerine yabancılaştıran bu sistemde ısrar etmekten derhal vazgeçilmelidir.

Gerek vergilendirme ve denetim konularında, gerekse maliye emekçilerinin çalışma koşulları ve özlük haklarında biriken sorunlar "ben yaptım oldu" mantığı ile gündeme getirilen Tek Vergi Dairesi Sistemi gibi uygulamalarla çözülemez. İşin mutfağında bulunan maliye emekçilerinin düşünceleri alınmaksızın üstelik hiçbir alt yapı çalışması yapılmadan (yeni binalar, teknolojik yenilenme, maliye emekçilerinin eğitimi, mükelleflerin eğitim v.s.) hayata geçirilecek bu tür uygulamaların başarılı olma şansı yoktur.

2005 yılından bu yana yap-boz tahtasına dönüştürülen Maliye Bakanlığının siyasi ihtiyaçlara göre şekillendirme çabalarından derhal vazgeçilmelidir.

Adil Bir Vergi Sistemi Nasıl Bir Maliye Bakanlığı?

Maliye Bakanlığı maliye emekçilerinin bile angarya olarak gördüğü şekilsel, göstermelik vergi haftası etkinlikleri ile kamuoyuna şirin görünme yerine içine dönmelidir.

AKP iktidarının maliye emekçilerinin tüm itirazlarına ve direnişine karşın IMF talimatı ile çıkardığı 4345 sayılı Kanuna göre oluşturulan Gelir İdaresi Başkanlığı ile Maliye Bakanlığı'nda yaşanan yeniden yapılanma süreci 10 yıllık bir süreçte halen tamamlanamamıştır.

Bir iddiaya veya ortaya konulan hedeflere 10 yıldır ulaşamamış olması bile başlı başına girilen sürecin başarısız olduğunun tescilidir. Maliye Bakanlığı bir an önce bu hatalı gidişattan vazgeçip bir bütün maliye emekçilerini gözeten yerden, Bakanlıktaki bu parçalı yapıya son verecek bir süreci başlatmalıdır.

Adil bir vergi sistemi tartışmalarına paralel olarak Maliye Bakanlığı'nın nasıl yapılanacağı tartışması, Bakanlığın ve maliye emekçilerinin birinci gündemi olmalıdır.

Önce işin tarifi yapılacak olursa, tarifi yapılan işin organizasyonu daha kolay tanımlanacaktır. Vergilendirmede beyan yönteminin esas olduğundan hareketle, vergi denetiminin Maliye Bakanlığı'nın birinci önceliği olacağı kaçınılmaz olarak ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde denetim oranlarının %2'ler seviyesinde seyrettiği ortada iken Maliye Bakanlığı ortalama 60 bin maliye emekçisini denetimde işlevlendirmeyi önüne hedef olarak koymalıdır.

Maliye Bakanlığı'nın 2005 yılından bu yana içine girdiği yapılanma sürecinin yarattığı fırsat eşitsizlikleri, parçalanma ve başta ücret olmak üzere adaletsizlikler sonucu ortaya çıkan iç tartışmalardan dolayı kurumun enerjisini içe harcamasına neden olmaktadır. Maliye hizmetleri ve maliye emekçilerinin tekrar bütünleşmesi sağlanmalıdır.

Maliye Hizmetleri Sınıfı oluşturularak gelir ve gider ayrımı ortadan kaldırılmalı, Bakanlıktaki tüm unvan ve kadrolar bu sınıf içerisinde yeniden tanımlanmalıdır. Uzmanlık kadroları gelir-gider ve merkez-taşra ayrımı ortadan kaldırılarak tek bir isim altında birleştirilmeli, uzmanlık konusunda tüm maliye emekçilerine fırsat eşitliği sağlanmalıdır. Böylesi bir süreç kurum içerisindeki tartışmaları bitirmeye katkı sağlayacaktır.

Maliye Bakanlığı maliye emekçilerinin söz ve karar sahibi olacağı şekilde yeniden yapılandırılırken vergi politikalarının oluşumunda sendikaların ve TÜRMÖB'un görüşü alınmalıdır. Bakanlık dolaylı vergi kolaylığından vazgeçerek Anayasa'da yer alan vergilendirme ilkelerine uygun hareket etmeli, herkesten mali gücüne göre vergi almayı ana hedefi haline getirmelidir.

**Kuruluşundan Bu Yana Vergi Adaleti
İle Maliye Emekçilerinin Taleplerinin
Mücadelesini Birarada Yürüten Sendikamız,
Maliye Bakanlığı'nı Vergi Haftası Vesilesi İle
Adil Bir Vergi Sistemi ve Nasıl Bir Teşkilat
Yapısı Tartışmasına Davet Ediyor...**

**VERGİDE ADALET, EMEKÇİYE BÜTÇE, İNSANCA YAŞAM, GÜVENCELİ
İŞ, GÜVENLİ BİR GELECEK İÇİN TÜM BÜRO EMEKÇİLERİNİ BES'TE
ÖRGÜTLENMEYE MÜCADELEYE ÇAĞIRIYORUZ!**

BES Büro Emekçileri Sendikası - Özel Sayı: 171 - 17 Şubat 2016

Sahibi Sendika Adına: Fikret Aslan (Genel Başkan)

Yazı İşleri Müdürü: Ahmet Acar (Genel Basın Yayın Halkla İlişkiler Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri)

Yönetim Yeri: Mithatpaşa Cad. No:56/5-6 Kazılıy-ANKARA - Tel: 0312 425 63 79

Baskı: Mattek Matbaacılık Basın Yayın Tanıtım Tic.San.Ltd.Şti. - Tel: 0.312 433 23 10

